

Davant les Eleccions

A Catalunya, les eleccions que s'acosten no poden tenir altre significat que el d'una ratificació, unànim i contundent, dels ideals de republicanisme i catalanitat, tan fonament sentits, ara i adés, pel nostre poble.

Per sobre dels partits, el que d'una manera primordial ha de cercar l'elector català en la lluita electoral que s'acosta, ha d'ésser aquella candidatura que agermanant-se més a la seva manera de pensar, respongui també d'una manera sòlida als ideals que més amunt senyalàvem.

No ens pertoca a nosaltres i menys des d'aquestes pàgines—equidistants sempre de cada un dels partits—de senyalar afinitats ni preferències de cap mena. Esperem que el seny dels electors i més que tot, l'experiència adquirida en aquests darrers temps i llur clara visió del que en l'hora present li convé a Catalunya, li senyalaran els homes i les ideologies que més garanties ofereixen de bon govern.

Pels que esperen, a conseqüència de les errors que puguin haver comès els homes de la República i de l'Autonomia, una rectificació del contingut ideològic que enclouen aquestes dues concepcions polítiques per part de la massa electol de Catalunya, és precís que restin completament defraudats. Hi pot haver-hi, això sí (i més tenint present el caràcter i significació de les eleccions per les Constituents en les quals, més que una lluita de partits representaren un pugilat entre dos règims) hi pot

haver-hi, repetim, un probable decantament cap a la dreta, però a una dreta enquadrada sempre dintre la República.

A Catalunya, ja sabem per endavant que aquest decantament només pot esdevenir-se en aquesta forma. A Catalunya, poble liberal i republicà que ha estat sempre, ja sabem que les coses d'abans de cap manera poden tornar. La reacció, el fanatisme gairebé inquisitorial, el concepte autoritari i feudalista de l'Estat, a Catalunya hi trobaran la porta barrada. És inútil, doncs, que els cadàvers que encara resten insepults de l'estat de coses d'abans, pretinguin alçar de bell nou la testa. El poble de Catalunya sabrà, el dia 19 d'aquest mes, llençar al damunt seu l'última paletada de terra, que els ha de colgar per sempre.

Amb tot i que encara no sabem, d'una manera certa, la significació de totes les candidatures que es presentaran a la lluita, gairebé podem assegurar que n'hi haurà alguna de significació antirepublicana i anticatalanista. Amb aquestes candidatures el poble de Catalunya, per la seva pròpia dignitat i pel seu mateix esperit de conservació, no ha de volguer saber-hi res. Cal que els enemics de la República i de l'Autonomia es convencin d'un cop i d'una manera definitiva que la totalitat de l'opinió catalana els ha postergat per a sempre més de la política de casa nostra.

Josep - Martí

Una aportació a l'excursionisme olotí

La cova de l'Orri

«La Tradició Catalana» donava compte en el mes de juny de l'existència d'una cova rescentment descoberta a la vall de Borró, notable pel gran nombre d'estalactites que conté i per la seva profunditat. Per distints conductes sembla que a Barcelona se n'ha tingut també esment, i tot seguit han començat a afluir-hi molts excursionistes i ha estat visitada també per elements de Figueres i Manlleu. Entre els olotins era natural i fins necessari que es despertés un interès per conèixer-les donada la seva proximitat en què es troben, i per aquesta raó s'aplegaren fa pocs dies uns quants excursionistes, entre ells el que escriu, per a realitzar-hi una minuciosa exploració.

Efectivament, tota ponderació que se'n faci és completament justificada i per la seva bellesa extraordinària bé mereix practicar-hi una excursió, segurs que no se n'ha de sortir defraudat. La quantitat enorme d'estalactites i estalagmites, blanquíssimes moltes d'elles, de variats colors les altres, li donen una aparença magestuosa i talment sembla que us trobeu en un bell palau de glaç. Està formada per vàries naus algunes de les quals es comuniquen per estrets passants que gairebé hi passà el cos just. Això fa que si no s'hi para atenció sembla que s'hagi trobat ja el final, quan encara segueix bon troç enllà. La seva entrada ofereix alguna dificultat — per bé que no és perillosa — i per a major comoditat és recomanable portar una corda.

Es troba emplaçada a un quart de distància sota del Mas Orri, vora mateix de les runes d'una casa cremada i a l'extrem d'un camp abandonat. El millor itinerari que pot seguir-se per arribar al Mas Orri, és, partint de Tortellà, dirigir-se vers la carretera dels Valencians i un quart apartat del poble es deixa a l'esquerra l'esmentada carretera que va cap a Sant Grau, i es pren un caminet molt ben fressat a la dreta que s'enfila amb grans ziga-zagues cap a Monteia, la qual pujada dura aproximadament una hora. El camí aleshores va seguint planerament les tortuositats de la muntanya sota mateix de l'espadat que s'aixeca a l'esquerra, en direcció al N. E.; mitja hora després es decanta cap al N. i es troba tot seguit el Mas de Monteia. El camí segueix gairebé de pla faldejant sempre la mateixa muntanya que s'enlaira precipitadament fins als cims d'Entreperes i passada una hora es troba el Mas Orri.

El panorama és magnífic; per entre un espès alzinar el principi i una immensa pineda després, es domina durant el camí la plana de Tortellà i Montagut i més lluny tota la carena pirenenca fins al Puigmàl. Es destaca també el Puig Sacalm, Cabrera, Finestres, Rocacorba, i muntanyes de Torroella de Montgri. I al E. N. E. i N. les imponents vessants de la Mare de Déu del Mont, la immensa vall de Borró, Canals de Caritj, Llorona i Bassegoda, El Mas Orri es troba emplaçat, doncs, al bell cor de l'Alta Garrotxa i és de remarcar la seva extraordinària frondositat que contrasta amb l'aspresa del paisatge que té al seu voltant.

L'excursió pot realitzar-se també anant per la carretera dels Valencians fins a Sant Grau i d'allí passar a l'altre vessant de muntanya per un camí que es dirigeix a Monteia. També pot prolongar-se seguint la mateixa carretera fins al coll de Faja i adreçar-se a Polí i Mas Orri. Ambdós itineraris però són molt més llargs i no tan atractius. «La Tradició Catalana» donava compte també d'un altre per tal de fer l'excursió més extensiva, que era adreçar-se vers el Pas de Treu i baixar al coll de Riu que es troba sota mateix de Bassegoda. Ens apresseu a rebutjar en absolut aquest itinerari, puix una excursió així realitzada fóra una absurditat. En tot cas podria fer-se per la carretera de Sadernes, cap a Riu, coll de Riu, coll d'Espinabell, coll d'Alp, Pas de Treu, Polí i Orri. Però tampoc és recomanable, tota vegada que seria extremadament fatigable,

Veritablement la cova del mas Orri—per ara no té altre nom—és una apreciable aportació a l'excursionisme olotí que permetrà explorar una part de la Garrotxa desconeguda fins ara per molts olotins.

Ens atrevirem a demanar amb molta insistència a tots quan la visitin un màxim respecte per les estalactites que tant l'adornen. Es dolorós que per la curiositat d'un record comencin a picolar-se, que desgraciadament bé prou que ja s'ha fet. Una pedra qualsevol treu d'aquell lloc perd tot el seu valor. Deixar-li tal com es troba és contribuir a conservar una bellesa que sempre donarà goig d'admirar, i és donar una prova de cultura, absolutament necessària a tothom que vulgui practicar l'excursionisme.

FRANCESC VIDAL

Oportunitat...!

Comerç de Comestibles i Begudes
de segur rendiment i situat en lloc
molt apropiat, urgeix traspassar
per enfermetat del seu propietari.

Al comptat, a plaços i a prova.

Raó: AGÈNCIA CASTELLS
Clivillers, 29 pral. - Telèfon, 87

Joan Bardera

Sastre

Successor de Xavier Piera

Sant Esteve, 9. - Olot

Selecte assortit en novetats.

Confeció immillorable.

Per a major comoditat del públic, realitzem tota mena d'encàrrecs a preus i terminis combinats.

Vida Catalana

Notes de la ciutat comtal: Les exposicions

Per bé que no sigui el nostre propòsit donar compte de totes les exposicions que es celebrin a la ciutat comtal, no podem pas deixar d'esmentar les de caràcter col·lectiu que han tingut lloc darrerament. D'elles, les més importants, les de la Sala Parés, per celebrar el cinquantenari de la fundació de la casa i la de la Sala Busquets, amb motiu de la inauguració de noves i espaioses sales. Hem dit les més importants i ho han estat pel crescut nombre d'expositors i per la vàlua d'algunes obres exposades, però cal reconèixer que no són aquesta mena d'exposicions les més afavoreixen la cultura artística, un s'hi perd i acaba per perdre el món de vista. Tant és així, que preferim no esmentar cap nom, entre els molts que podríem remarcar. En canvi, l'Exposició de les Arts i els Artistes de La Pinacoteca, pot considerar-se com un model d'exposició col·lectiva equilibrat, no havent-hi cap dificultat per a senyalar els noms dels artistes que com: J. Junyent, L. Labarta, J. Mercadé, J. Mombrú, I. Pascual, E. Ricart, J. Sunyer, E. Casanovas, J. Dunyac, P. Inglada, i J. Ràfols, la integren.

Posats a ressenyar els actes que de caràcter intel·lectual, han tingut darrerament lloc a Barcelona, per bé que amb una mica de retràs referent al primer, no podem deixar d'esmentar la inauguració de Conferència Club amb la disertació que sobre la novel·la va donar-hi el literat francès André Maurois i la de les sessions dels Amics de la Poesia amb la lectura del llibre: Rosa de cristall, donada pel seu autor Josep M. de Sagarra.

També cal esmentar, entre els sis interessants concerts donats per l'Orquestra Pau Casals: el quart d'ells, amb el qual es commemora la 305 audició d'aquesta meritíssima agrupació musical.

Per bé que no referint-se a la ciutat comtal mateixa, no podem deixar d'esmentar la troballa excepcional que s'ha fet darrerament en les excavacions d'Ampúries dutes a terme pel Museu Arqueològic de Barcelona. Es tracta d'un tors d'un petit nu que reproduïx el tipus de l'Àfrodita de Cnide de Praxiteles.

La troballa ha estat feta a la ciutat grega i no deixa de fer esperar altres troballes, tant o més importants.

DEISEL

XI concurs Nacional d'història de Catalunya

L'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, reprenent el costum establert abans de l'any 1923, i amb el desig de cooperar a la celebració del Centenari de la Renaixença Catalana, convoca un concurs entre les escoles d'ensenyament primari per tal de premiar aquelles que demostrin un millor resultat en l'ensenyament de la Història amb aplicació especial a la Història de Catalunya i d'acord amb els moderns avenços pedagògics. El concurs es regirà per les següents

BASES

I. Les escoles que vulguin prendre part en aquest concurs s'hauran d'inscriure per tot el mes de gener de 1934, a les oficines de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, Arcs, 1, principal. A la demanda d'inscripció hauran

d'acompanyar nota del nombre d'alumnes que tenen matriculats i, en el cas de tractar-se d'escoles graduades, dels graus en què aquells estan distribuïts.

II. Es nomenarà un Jurat que començarà a funcionar així que s'hagi complert el terme de la inscripció i que emetrà el seu veredictes dintre la primera quinzena de juny de l'any 1934.

III. El Jurat complirà la seva missió visitant les escoles inscrites tants cops com cregui necessari, però d'una manera obligada al començament i a l'acabament del terme assenyalat per a la celebració del concurs.

IV. El Jurat, per a qualificar, prendrà en consideració;

a) Els resultats obtinguts en ordre a la formació dels alumnes, com a preparació per a una sòlida iniciació a la Història.

b.) L'aplicació dels mètodes moderns en l'ensenyament de la Història.

c.) La manera com aquest ensenyament és articulat a l'obra total que l'escola realitza.

V. S'adjudicaran un premi de dos mil pessetes, un altre de 1.500, dos de 1.000 i quatre de 500, a cada un dels quals acompanyarà un Títol o Diploma d'Honor.

En el cas que l'escola premiada sigui unitària, el premi s'entendrà adjudicat al mestre.

En el cas que sigui una escola graduada s'entendrà adjudicat a la Institució, perquè aquesta el distribueixi entre els mestres tal com estimi just i convenient.

VI. El repartiment de premis s'efectuarà públicament en la data que al seu temps s'assenyalarà.

NOTA.—El Consell Directiu de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana es complau a fer constar que, integrant la quantitat que destina als premis d'aquest Concurs, hi ha un donatiu de 500 pessetes a la memòria del malaguanyat Joaquim Folguera.

Homens de Catalunya: Carles Rahola

Difícilment trobarem en l'actualitat un home tan fidel a les seues idees i aficions literàries com l'escriptor empordanès Carles Rahola. Rahola escriu des de... tota la vida, i sempre les seues preferències han girat entorn a quatre articles de fe (de bona fe, diríem, ja que parlem d'ell): republicanisme, catalanisme, fervorosa francofilia i amor a la ciutat de Girona.

Procedeix Rahola del Romanticisme, però la seua sensibilitat i talent han fet que sabera evolucionar en harmonia amb els signes dels temps i hui en dia és un dels escriptors de Catalunya que posseeix millor estil, un estil senzill i flexible, qualitats que per mi són el principal mèrit. Ser clar és difícil. Mozart parla de les dificultats que trobava per traçar una melodia de línia diàfana. Mai no m'he fiat dels escriptors obscurs.

Escriu Rahola des de Girona, indiferent als atractius que ofereix la vida en la capital catalana. gran ciutat tentacular com diria el gairebé oblidat Verhaeren. Girona (esta ciutat que per a Catalunya és el que Toledo per a Castella, Canterbury per a Anglaterra, Heidelberg per a Alemanya), constitueix el tema principal dels estudis del nostre escriptor. Potser diríem que és la raó que el fa escriure... i viure en

lluita

este món. Perquè Rahola viu per a Girona. Se l'estima com un enamorat. Escolta les seues veus (les dels quatre rius que la banyen); contempla les seues llums; tasta totes les seues palpitations en les hores silencioses del dia i de la nit; es-corcolla la seua història; posa atenció als comentaris dels que la visiten. El món de Rahola és esta ciutat rònega, corcada de melancolia.

Però no sols Girona, també les comarques gironines són objecte d'interès despert i d'estudi per a Carles Rahola, el qual procedeix de Cadaqués, aquell deliciós poblet de la Costa Brava, visitat a l'estiu per tants poetes, músics, pintors i polítics.

Escriu molt Rahola. Ultra la seua constant activitat periodística, publica cada any un o dos volums. En un principi féu literatura i ens oferí una obra interessant, «El llibre de l'August d'Alzina», força influït per Anatole France. En l'actualitat, l'escriptor va limitant-se a temes històrics gironins del segle XIX. Però en tots els seus treballs d'investigació traspua el literat, l'home de bon gust que selecciona els detalls més característics i de més color, cercant fer reviuire una escena, una vida, un ambient del temps passat. En este sentit el seu llibre sobre Ferran VII a Girona és ben notable.

Recorda Rahola molt a «Azorín» en línies generals. Les comarques gironines són per a ell el que Castilla per a l'escriptor alacantí.

Rahola té dos grans veneracions: el nen i el llibre. Es un esperit pur de pedagog; una ànima germana de Pestalozzi, al qual admira. El nen desemparat de tota autoritat guiadora l'obsessiona: és per a ell com una flor sota la tempesta. Rahola ha contribuït a què s'establiren a Espanya els Tribunals per a Nens. Es este un servei que posa molt alta la seua ànima generosa.

En les nostres visites a Girona havem trobat sempre este home selecte passejant pels bells voltants de la ciutat: la Devesa (esplèndid bosc de plàtans), el camí del Convent de Sant Daniel, la via de Sant Feliu, el camí de les Pedreres, amb el cap baix i pensívol, abandonat a les seues reflexions; sols de tant en tant aixecant els ulls per a esguardar la silueta propera de la població. La vida de Rahola—vida exemplar de nobles preocupacions—és com una llàntia encesa a Girona en fervorosa devoció.

Hòmens així calen a València.

ERNEST M. FERRANDO

•El Camí, València.

La reparació del «Clarís»

Haviem anunciat l'aparició regular del «Clarís» (comentari a la vida nacional catalana), pel present mes d'octubre. Tot està a punt per a realitzar-la. Però tenint en compte que el final d'octubre coincideix amb un període electoral, propici, com tots, a confusionismes i apassionaments, la seva redacció ha decidit ajornar-ne la sortida fins que les eleccions hagin passat.

Fins ara hem anat rebent nombroses proves d'afecte i d'interès de tot Catalunya, les quals ens confirmen en la convicció que ja teníem de la seva utilitat i de la seva conveniència, indispensables, i ens revelen palesament la fretura que té Catalunya d'una publicació que sàpiga i pugui assenyalar, en tot moment, per damunt el tumulte polític, l'interès suprem de la Pàtria.

Un nou diari català

Sembla que aviat serà un fet la sortida de «Treball», òrgan de la Unió Socialista de Catalunya.

BARTOMEU CASADEMONT

ELECTRICISTA

Successor de Vidua Moret

VENDA I REPARACIÓ DE MOTORS I RADIS DE TOTA POTENCIA
MATERIAL ELÉCTRIC

REBAIXA D'UN 50 % EN TOTS ELS ARTICLES

CLIVILLERS 15

O L O T

El Centenari de la Renaixença

Serra i Moret ens parlà el divendres, dia 25 del passat octubre, en una brillantíssima disertació sobre «El moviment social i el Renaixement de Catalunya».

Després d'unes escaients paraules del senyor Gil Vidal glossant a grans trets el caràcter de la Renaixença i posant de relleu els mèrits del senyor Serra i Moret com a polític i sociòleg i principalment com a cap visible d'un partit obrerista, s'aixeca a parlar l'il·lustre conferenciant en mig d'un silenci religiós.

Comença felicitant Olot per la seva iniciativa de celebrar el primer centenari del Renaixement i d'una manera especial pel fet de celebrar-se aquesta commemoració en la Casa Comunal i per iniciativa del propi Consistori.

Diu que, contrariadament al que algú podria creure, la renaixença d'un poble no és un fet regressiu, ans tot el contrari, i fa ressaltar la diferència que hi ha entre la Catalunya d'avui i la del 1833 que és la mateixa que hi ha—diu—entre una cosa que no és i una cosa que comença a ésser. Catalunya, aleshores, era un poble pobre, pobre en idees i en riquesa, tota vegada que la pèrdua de la personalitat significa necessàriament la pèrdua de tots aquells estímuls que són el fi i la raó de la seva vida.

Catalunya—diu Serra i Moret—no tenia cap propòsit ara fa cent anys. Catalunya anava esborrant-se lentament, perdent la fisonomia que el distingia dels altres pobles de la terra. La depauperació de Catalunya, en aquells temps, era general en tots els ordres de la seva vida.

Explica el per què no podem defugir el fet de la nostra nacionalitat i diu què en les seves peregrinacions pel món, en l'intercanvi i relacions que ha tingut amb altres llengües i cultures, si alguna cosa hi ha hagut de la seva personalitat que s'imposés i prevalés ha estat per la seva condició indefugible de català.

Fa ressaltar, després, la gran diferència que s'obria entre la concepció de l'*Oda* de l'Aribau i les idees dels nostres dies i posa de manifest el caràcter de baluceig que enclou de tot allò que anys a venir assoliria una gran volada. D'una manera magistral el conferenciant recita l'*Oda* de l'Aribau i diu que ella amb tot i ésser un esplai ingenu del seu autor, sense pretensions de cap conseqüència política ni literària, se'n despren tota l'obra del Renaixement de Catalunya. Venen després Clavé, Rubió, Milà, Aguiló i pensen encara que de tot allò que recollien en l'art, en el folk-lore i en l'arqueologia en feien com una mena d'index, de museu de coses que no reviurien mai més.

Explica, després, com per a retrobar Catalunya es tingué d'anar al poble i no a les esferes altes de la societat, perquè—diu el conferenciant—les masses populars eren com el sacrari de la seva ànima.

A continuació, explica el desenvolupament de la riquesa i el treball a Catalunya, fruit de les ànsies de ressorgiment que ella sentia allavors.—El món s'anava poblant de xemeies i d'esclaus—diu Serra i Moret i s'incorporava a la vida febrils dels demés pobles d'Europa. Catalunya, fins aleshores, era Espanya; en el seu endarreriment, en el seu allunyament d'Europa, en la seva inèrcia, era com Espanya. Ara ja no. I explica el perquè Catalunya és un poble industrial, que no és a causa de res més sinó de la vitalitat, del desig de superar-se que ha sentit Catalunya.—Si Catalunya no ha-

gués renascut—diu l'il·lustre conferenciant—si Catalunya no hagués tingut un ideal col·lectiu, la nostra terra no hauria estat jamai el poble ric que avui contemplem. I aquest fet el corrobora l'exemple d'Anglaterra, que amb tot i ésser una illa petita i pobra ha constituït un imperi i ha anat, ella mateixa, a enriquir altres pobles de la terra. Insistent sobre aquest fet Serra i Moret es pregunta per què el fenomen de la vitalitat industrial de Catalunya no s'ha produït en les províncies espanyoles i en el mateix migdia de França, que amb tot i el veïnatge d'una nació rica i avançada està en una situació de inferioritat respecte a nosaltres, i ho explica en el fet de que aquests pobles no tenen, com el nostre, un ideal col·lectiu que els mogui i que els empenyi.

Explica les arrels tan fondes que té el Renaixement afirmant que ell no consisteix pas en especulacions literàries per a gent desvagada, sinó que és un problema viu, que cau de plè en el camp tan trascendental de la sociologia i de la biologia dels pobles.

Explica el perquè havem de sentir-nos fonda i plenament catalans.—No podem ésser nacionalistes—diu però sí catalans, plenament catalans i com més millor, la única manera per la qual influïrem en el món i deixarem empresa en ell la nostra petjada com poble contribuïdor en l'obra de la civilització humana.

Parla del progrés i diu que ell es desenvolupa entre dolors i sofriments, però que cada dia es cristal·litzen una mica més en el bé. I l'anhel de tots ha d'ésser que aquesta Catalunya que reneix l'organitzem en un quadre de perfecte justícia, de manera que en ella hi cabem comòdament tots. Parla de l'Autonomia i diu que la tenim per a treballar, per a fer-nos més perfectes i més bons,

Entra a parlar de la qüestió social i manifesta la seva esperança de què dintre poc, de tota aquesta confusió d'avui n'han de sortir innegables millores. Diu que l'evolució del nostre poble quant a aquesta important qüestió es manifesta en el contingut de l'*Oda* d'Aribau i aquesta poesia de Josep Pijoan que Serra i Moret recita amb una emoció que s'encomana al públic:

—Digau-me, la mestressa, per qui m'haurà confós, la vostra criatura quan jo parlava amb vos?

—Us pren per un altre home que fou aquí una nit; perdut entre la boira trobava el meu marit. Era una vetlla trista, escassejava el pa, com ell ens el partia encara en va sobrà. Segut vora la taula, de cara a cara el foc, el nin sobre la falda, parlava poc a poc. Deia paraules dolces... feien de bon sentir...

—Digueu-me-les, mestressa, torneu-me-les a dir!

—Deia que la vianda, sempre que es reparteix amb bon amor pels altres, us semblarà que creix; i prometia dies que allargarà per tots...

—No recordeu els termes, no recordeu els mots?

—Tant sols quan se'n anava, fent un petó a l'infant, deia que l'esperava per quan seria gran... que feien falta homes moguts a fi de bé...

—Digueu-me, la mestressa, cap on podria ésser? doneu-me alguna senya, que el vull aconseguir; per les seves paraules també em demana a mi.

Il·lustrat

—Dormiu aquesta vetlla, quedeu-vos fins demà,
guateu a la finestra, veureu el fosc que fa!
Els Trillons i Cabretes encara no han sortit;
pel tom que ha dat el Carro, som lluny de mitja nit.
Mireu quina serena farà demà matí,
fins dalt a la carena us donarem camí.

fent ressaltar que mentre l'Oda de l'Aribau no era res més que un cant d'enyorança, sense cap contingut d'ordre superior ni cap neguit pels trasbalsos del món, en la poesia de Pijoan hi ha ja l'aspiració a un demà d'una major justícia en els quals el pa allargarà per fofs...

A partir d'aquest moment fins al final de la conferència, la disertació de Serra i Moret és seguida amb una devoció quasi religiosa. Tot el públic està pendent de la paraula de

l'il·lustre conferenciant, transportat pel seu verb càl·lid i ple d'inspiració. Per desgracia, el periodista es recordà més, d'ençà d'aquests moments, d'escoltar absort com la totalitat del públic que dels seus deures d'informador, per qual motiu podem donar una impressió molt migrada del què digué Serra i Moret. Aquest finalitzà el seu interessantíssim parlament explicant perquè malgrat la nostra curta estada en el món i encara que arribi un moment que aquest també s'acabi, els homes hem de lluitar per un ideal, procurant que cada dia més s'assentin aquí en la terra els postulats d'una vertadera comoditat i justícia humanes...

El públic, nombrós i sel·lectíssim i en el qual hi predominava l'element obrer, tributà, a peu dret, una xardorosa ovació al conferenciant.

Vida de la Ciutat

MUNICIPALS

Sessió de l'Ajuntament

Sota la presidència de l'Alcalde senyor Aubert i amb assistència dels regidors senyors Iglesias, Vidal, Boix, Vinyeta, Ortiz, Blanc i Garganta, dijous passat l'Ajuntament celebrà sessió ordinària de segona convocatòria.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

En tercera i definitiva votació per a l'elecció de Tinent tercer d'Alcalde, President de la Comissió d'Hisenda, fou elegit el senyor Salvador Blanc Sadurní, per 5 vots a favor i 3 en blanc.

Es llegida una instància dels senyors Joan Capdevila, Josep Aulina i Dionís Pérez, demanant no s'aprovi en definitiva el projecte d'habilitació de crèdit per transferència de consignacions del Pressupost, aprovat en principi el dia 5 dels que som, exposat al públic per a reclamacions i destinat al pagament de les despeses de pavimentació i agençament dels locals del Col·legi de segona Ensenyança de l'ex-Caserna del Carme. Passà a la Comissió d'Hisenda.

Es concedí llicència demanada a l'empedrador municipal Bartomeu Batlle dels dies 6 al 20 de Novembre.

Foren aprovats uns dictàmens de la Comissió de Foment proposant siguin concedits els següents permisos d'obres:

A Joan Cabirol per a reedificar el solar sobrant de via pública del carrer de Bonaire.

A Pere Serrat per ampliar la casa de la seva propietat a l'Avinguda de Sant Joan.

A Joan Montañola per a construir un cobert al carrer de Sant Miquel.

A Julià Torramilans per a construir un cobert definitiu a la seva casa fàbrica del carrer dels Bolòs; i a Josep Artigas Montsalvatge per a fer obres a la casa de la

seva propietat de l'Avinguda de l'onze de Setembre.

Fou aprovada una proposició de la Comissió de Governació sobre modificació de les pòlices d'asseguracions de l'edifici del Teatre Principal, contra el risc d'incendis.

Fou aprovada una proposició de la mateixa Comissió de què s'adquireixin 300 segells de divulgació de la Fira Comercial i Agrícola de Girona.

Són aprovades les factures per diversos suministres que sumen 4626'65 pessetes.

Es aprovada una proposició de la Comissió de Governació de rescissió de la concessió del servei de conducció de cadàvers al cementiri.

S'aprova acordant-se exposar-ho al públic per a reclamacions, el Padró de contribuents per subministre d'aigua potable, servida per comptador, durant el tercer trimestre d'enguany, i que puja a 1585 pessetes.

Anunci

Per tal d'elegir la Junta que enguany ha de confeccionar el Padró-repartiment de quotes als veïns de la Zona lliure, queda convocada una reunió de tots els propietaris i masovers del terme, la qual tindrà lloc el proper dilluns dia 6 de Novembre, a les deu hores del matí al Saló de Sessions de la Casa Comunal.

Cal advertir que de no assistir la majoria necessària d'afectats per l'esmentat Repartiment, a les onze hores del mateix dia tindrà lloc la reunió de segona convocatòria.

Ja fa les seves compres en el
Palau de les Mitges?

Extens assortit Preus reduïts

Anunci

Enllestida la llista cobratòria per aigua servida per mitjà de comptador, corresponent al tercer

trimestre d'enguany, resta exposada al públic pel termini reglamentari de quinze dies per a reclamacions.

Anunci

Circulant alguns carruatges i gossos sense la nova placa de registre que està disposada, aquesta Alcaldia fa avinent que s'ha concedit un nou i improrrogable termini, fins el dia onze dels que som, per a què llurs propietaris puguin adquirir-la a l'Administració d'Arbitris d'aquest Ajuntament advertint que, passat aquest dia, es penyorarà, en la forma que disposa l'Ordenança que regula l'arbitri, els qui no hagin adquirit les noves plaques.

Mercè Corminola

Sant Ignaci, 3 - Olot

(Travessia Plaça de la República)

Gran assortit

en pells i guants

Subhasta

Aquest Ajuntament treu a subhasta la construcció de 100 trampions per a aigua potable, els quals tindran d'ésser iguals al model que està de manifest a l'Oficina d'obres. El tipus de subhasta és el de 950 pessetes. El cobrament del seu import serà dintre la segona quinzena de març de 1934. La subhasta tindrà lloc als 20 dies d'haver aparegut aquest anunci al Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya, a les dotze del migdia, a l'Oficina d'Obres d'aquest Ajuntament, mitjançant plecs tancats.

Subhasta

Aquest Ajuntament treu a subhasta la talla i venda de 88 pollangres, 14 carolines, 1 saula i 1 vern, situats al paratge de la Font Pudosa. Els esmentats arbres hauran d'ésser tallats començant l'endemà d'adjudicada la subhasta, deixant-se el terreny net de bro-

sa durant els 30 dies següents. El tipus de subhasta es fixa en 2.159'79 pessetes a pagar dintre els vuit dies d'atorgada. Per a prendre-hi part s'haurà de dipositar prèviament a la Caixa municipal la quantitat corresponent al 10 per cent del tipus estipulat, la qual restarà en dipòsit per a respondre del compliment del contracte del qui resulti adjudicatari, retornant-se immediatament la dels altres. La subhasta s'efectuarà a l'Oficina d'obres públiques d'aquest Ajuntament, a les dotze del matí, 20 dies després d'haver aparegut aquest anunci al Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya, mitjançant plecs tancats.

De l'homenatge a Manuel Malagrida

L'alcaldia ens prega fem públic que durant la present setmana els guàrdies municipals i «serenos» passaran a recollir les signatures dels olotins que s'adhereixin al projectat homenatge al senyor Manuel Malagrida, homenatge consistent en l'oferiment d'un àlbum artístic amb aquestes signatures, podent-se fer també aquesta adhesió a la Casa Comunal, Secretaria, a les hores d'oficina.

Voleu menjar bé?
Recordeu-vos del

Hotel Europa

NOTES D'ART

Exposició-Homenatge a Joaquim Vayreda

Des del 5 al 17 del corrent estarà oberta a la «Sala Vayreda» una interessant exposició de les millors teles del malaguanyat artista olotí Joaquim Vayreda.

Estàtues que tornen

Gràcies a les lloables gestions realitzades pel diputat al Parlament de Catalunya senyor Dot Arxè, podem assegurar que dintre poc serà un fet la tornada al nostre

lluita

museu de les estàtues que l'il·lustre escultor Josep Clarà retirà del mateix fa uns quants anys.

No cal dir que felicitem al senyor Dot per l'èxit obtingut en les seves gestions, les quals Olot li sabrà agrair.

Exposició Soler Jorba a Girona

Durant aquests dies de les Fires i Festes de Girona té oberta en el «Casino Gironí» una interessant exposició de les seves obres el notable i jove pintor olotí V. Soler Jorba.

MARIAN PLANELLA

Dóna a conèixer al públic que ha obert un taller de SASTRERIA al carrer de Salvador Seguí, 8 (davant el Centre Obrer)

TRAJOS I ABRICS:
Tall i Confecció, des de 40 pessetes

CULTURALS

Conferència pedagògica

Organitzada per la Junta de la Societat de Pares de l'Escola, el Consell Local de 1.ª Ensenyança i la Comissió de Cultura del nostre Ajuntament tingué lloc dissabte passat en el saló de sessions del Municipi una conferència a càrrec del jove professor de l'Escola Normal Catalana senyor Pere Fàbregas i Pedals, sobre el tema «Algunes consideracions sobre l'Ensenyança del nostre temps».

L'interessant disertació del conferenciant posà de manifest les seves envejables dotes pedagògiques i l'alt i just concepte que de la missió de l'escola té el mateix.

Obrí i clogué l'acte el doctor Joaquim Danés, amb unes acertades paraules de presentació i resum respectivament.

Conferència de Jaume Miravittles

Ahir, en el «Teatre Principal» tingué lloc una interessant i documentada conferència a càrrec del conegut propagandista del Bloc Obrer i Camperol, Jaume Miravittles.

El públic, molt nombrós, sortí altament satisfet de la documentada disertació del conferenciant, el qual fou entusiàsticament aplaudit.

PERFUMERIA VINYETA

POLÍTIQUES

La candidatura de la Lliga a Girona

La Comissió d'Acció Política del Comitè circumscripcional de «Lliga Catalana» de Girona ha confeccionat la següent candidatura per a les eleccions del 19 d'aquest mes:

Carles Badia i Malagrida.
Narcís de Carreras i Guiteras
Ramon de Dalmases i Villarcchia
Joan Estelrich i Artigues
Pelai Negre i Pastell

La U. S. C. va, tanmateix coaligada amb l'Esquerra

Contràriament al que es feia presumir davant l'actitud en què s'havia col·locat la U. S. C. respecte l'Esquerra deguda als recents esdeveniments de caràcter feixístic suscitat per aquest darrer partit, la «Unió Socialista de Catalunya» ha ratificat la seva entesa electoral amb l'Esquerra Republicana de Catalunya. Els candidats que presenta la U. S. C., per Barcelona-capital, són: Ramon Folch i Capdevila i Francesc Viladomat; i per Barcelona-comarques, Felip Barjau i Jaume Comes.

El feixisme espanyol

Diumenge es celebrà al Teatre de la Comèdia de Madrid el primer acte de propaganda del feixisme espanyol.

Hi prengueren part tres oradors: el senyor Garcia Valdecasas, catedràtic de la Universitat de Madrid, ex-diputat socialista de les Corts Constituents, elegit per Granada; el senyor Ruiz de Alda, el segon del comandant Franco en el vol del Plus Ultra, i el fill del difunt dictador senyor Josep Antoni Primo de Rivera. Els oradors a més de combatre els principis marxistes atacaren violentament l'Estatut de Catalunya.

Un immillorable servei Hotel Europa

A la memòria del doctor Marti i Julià

Han visitat el senyor Casanoves, president del Parlament Català, la Comissió Pro-Monument al doctor Domènec Martí i Julià per tal de lliurar-li el plec de signatures recollides entre les principals entitats culturals i polítiques de la nostra ciutat, que demanen la perpetuació de la memòria de l'il·lustre home de ciència i polític català.

La candidatura de l'Esquerra a Girona

Es proposà d'aquest partit — naturalment que amb la condició de si accepta l'interessat — d'incloure el nom del senyor Lluís Bello en la candidatura d'aquesta circumscripció en les vinentes eleccions a diputats. Sembla que també hi figuraran els senyors Irla, Santaló, Pi i Sunyer i Xirau.

Miting

Demà a les dues de la tarda, tindrà lloc al Centre Republicà de Sant Esteve de Bas; un miting de l'Esquerra Republicana de Catalunya, en el qual hi prendran part com a oradors els senyors Iglesias, Santaló, Dorhori i Bargalló.

Hi haurà també una audició de sardanes per l'Orquestra «La Principal Olotina».

Unió Democràtica de Catalunya

Per a demà, a les onze del matí hi ha anunciat un miting en el «Teatre Principal» organitzat per la «Unió Democràtica de Catalunya». Hi parlaran els senyors Punset, Coll, Jover i Carrasco i Formiguera.

Lliga Catalana

Avui, a les deu de la vetlla, aquesta entitat celebrarà assemblea general de socis per a tractar de la propera lluita electoral.

L'economia aparellada amb l'abundor

Hotel Europa

ELS ESPORTS

Escacs

Tal com estaven anunciats es celebraren dissabte i diumenge darrers els dos festivals escaquistes que tingueren lloc en el «Casal Català» i «Casino Olotí» amb èxit complert.

En l'acte inaugural de la «Secció d'Escacs del Casal Català», l'actual Campió Provincial Josep Saura, en una disertació de dues hores i mitja exposà i desenrotllà damunt del tauler part considerable dels seus amplis coneixements del joc, satisfent plenament als nombrosos concurrents a l'acte.

El dia següent donà Saura la sessió de simultànies a 20 taulers en el «Casino Olotí» veient-se l'espaiós saló de la societat brillantment concorregut. El resultat fou altament satisfactori per als jugadors locals, els que oferiren forta resistència en molts taulers, durant la sessió 4 hores i mitja, Saura guanyà 18 partides i perdé amb els senyors M. Rigola i J. Ramisa.

BARTOMEU CASADEMONT

ELECTRICISTA

Clivillers, 15 Olot

Futbol

Demà al camp de l'estació, es jugarà, a les tres tarda, un partit entre el primer equip de l'«Abadessenc Club» i el reserva de l'«Olot F. C.».

ESPECTACLES

Cinema Ideal Park

Per a demà, en aquest cinema s'hi projectarà la magistral i grandiosa pel·lícula, considerada la millor de la temporada, «Cabalgata». L'única cosa que tenim a objectar, és que se'ns faci la còpia sonora per dobles, sempre inferior a l'original. La setmana que ve ens ocuparem detalladament d'aquesta pel·lícula.

Com a complement, la comèdia «El Alma de la fiesta», «Piratas infantiles», còmica; i la revista Actualitats mundials.

Teatre Principal

Per a demà, grandios programa sonor: «La Chocolaterita»; la pel·lícula en espanyol, «El hombre que se reía del amor»; el reportatge «Irlanda la isla misteriosa», i «El abogado tartamudo».

Orfeo Popular Olotí

Per a demà, «La Pimpineta escarlata», Un estudiante con puños», i còmica.

Bodès, Naixements Banquets

Hotel Europa

V A R I E S

Dispensari de lluita antituberculosa

Serveis prestats en el mes de Setembre 1933, pel Dispensari de Lluita Antituberculosa i Acció Social de les Comarques Gironines:

Malalts que han passat pel Dispensari, 603. — Malalts visitats per primera vegada, 47.

Detall dels treballs efectuats: Visites, 201. — Radiografies, 6. — Radioscòpies, 48. — Anàlisis, 145. Reaccions cutànies, 8. — Pneumotòrax, 11. — Injeccions, 291. — Tractaments amb sanocrisina, 53. — Tractaments amb tioulsfats, 86. — Tractaments, 441.

Medicaments entregats (a part d'injectables): Específics farmacèutics, 188, a 70 malalts.

Servei de vacunació antituberculosa amb la vacuna «Calmette Guérin».

Vacunacions fetes en el mes de Setembre 1933:

Nadons vacunats a la capital, 16. — Nadons revacunats a la capital, 24. — Nadons vacunats en els pobles de les comarques gironines, 138. — Nadons revacunats en els pobles de les comarques gironines, 88. — Total, 266.

«La Principal Olotina»

Aquesta cobla ha estat contractada a França (Cuxac-D'Aude) durant els dies 10, 11, 12 i 13 del corrent.

Obituari

Després de penosa i llarga malaltia, finà ahir a la joveçana edat de 20 anys la senyoreta Angeleta Gifre i Borrell.

A la seva mare, germanes i demés família els manifestem el nostre sincer condol.

Per a excursions col·lectives encarregueu la vostra minestra al

Hotel Europa

Impremta AUBERT. - Olot

Política i Cultura

En el segon número de «LLUITA» ens planyíem, encara que de passada, de l'escassetat editorial d'avui en comparació a la d'una època no pas gaire remota encara. I aquest fet, sobre el qual ens plau insistir avui d'una manera més extensa, és un fenomen evident, una realitat innegable.

N'hi ha prou amb seguir amb una mica d'atenció el nostre moviment editorial per a constatar que aquest no es produeix pas amb el ritme d'ara fa uns quants anys, aleshores que les linotips de Catalunya treballaven d'una faisó per tots conceptes encomiàstica.

I no es necessita pas una penetració molt fonda, un cop d'ull molt despert per a donar-se compte que el relantiment editorial que comentem coincideix precisament amb l'hora d'entrar altra vegada en la possessió dels nostres drets polítics i amb ells de tota aquella febra i passió que naturalment comporten,

Fou precisament durant la dictadura, és a dir, en el temps que ens era interdicta tota activitat política, quan més amunt pujà el termòmetre de les nostres manifestacions de cultura. Són d'aquell temps els èxits més esclatants i els encerts més meritoris en el nostre camp editorial. Són d'aquells dies—que algú ha volgut qualificar d'oprobri però que per a Catalunya representen la més esclatant de les victòries—l'aparició d'una revista com *Criterion*, d'una *Paraula Cristiana*, d'una *Revista de Poesia*, d'una *Nova Revista* o d'una *Revista de Catalunya*, pel que es refereix a les publicacions periòdiques, vertaders guies de tot lector encuriós i intel·ligent.

Foren també d'aquella època, les edicions més atrevides i més ben reeixides del llibre català. D'ella en data una empresa de tal envergadura com la *Fundació Bernat Metge*, a més a més de les col·leccions, *Els Nostres Clàssics*, *Enciclopèdia Catalunya*, *Els Clàssics del Món*, *Edicions Proa*, *Biblioteca A Tot Vent*, *Edicions La mirada*, *Manuals Barcino* i encara alguna altra que en aquest moment no recordem, a més a més de la munió d'edicions aïllades que sense interrupció apareixien i que foren d'un nombre altament considerable.

Dintre el camp de l'activitat comarcal teníem, per exemple, una *Ciutat de Manresa*, una *Gazeta de Vilafranca*, aquella valenta «*Lleida*» i, per què no dir-ho, aquella enyorada *Revista d'Olot*.

Ara bé; tot això, on és en el present? Per fortuna nostra,

la major part de les col·leccions editorials, amb vida migrada o pròspera, subsisteixen encara, amb tot i que no se n'han creat de noves. Tanmateix, no podem dir una cosa igual quant a les revistes, la major part de les quals han desaparegut sense que s'intentés tornar-les de nou a la vida. I respecte a les edicions particulars, no pot establir-se una comparació entre les que surten avui, tan poques, amb la frondositat d'abans, que cada dia ens duia un llibre nou, poesia, assaig o novel·la.

Causa de tot això? Sens dubte que hen d'anar a cercar-la en la febra política actual. La política, en els nostres dies, ho absorbeix tot, ho acapara tot. Als uns, als escriptors, emportats per aquesta torrentada abassegadora de la política, no els deixa temps per escriure. Als altres, al poble de lectors, prou feina li donen amb els diaris, amb enterar-se de les facècies dels escamots, les baralles dels partits i els plets dels rabassaires.

I la conseqüència fatal de tot això és que la cultura en pateixi. A Catalunya ens trobem en un doble mal: que les nostres personalitats més rellevants hagin de servir per a tot, i que el poble no sàpiga compaginar dues aficions, dues necessitats que talment sembla que li siguin antagòniques: la política i la cultura. Per una banda, veiem que la nostra falla d'homes ens porti a què quan tenim polítics ens faltin escriptors, perquè aquests s'han vist en la necessitat de fer-se polítics. Puig i Ferrater, Rovira i Virgili, Gassol, Corominas, Serra Hunter, Nicolau d'Olwer, Pi Suñer i molts d'altres en són un exemple. I per l'altra, repetim, el desequilibri del poble, que no sap fer seguir dues funcions que es complementen i corresponen, ben armònicament per cert, com són la política i la cultura.

I, tanmateix, la cultura fins a cert punt també és política, i de la més sana i enlairada que es pot fer. I és precis reconèixer que els triomfs més destacats que ha assolit Catalunya, i la sort d'haver estat coneguda i presa en consideració arréu el món ho debem al fet d'haver-se sabut crear una cultura. I no cal oblidar tampoc que si havem arribat a la situació política d'avui, és a dir, a un règim d'autonomia pel nostre poble i demà podem reclamar encara un lloc de més responsabilitat, ho deurem, en gran part, a la circumstància d'haver sabut crear-nos aquesta cultura, que pugui lògicament exigir la seva plaça d'influència i acció entre les demés del món.

R. PLA I CORAL